

Marie Breníková – scénář – ZŠ Unhošť

Marie Breníková se narodila 3. března 1949 v Kladně. Celé své dětství prožila v Pticích u Prahy a od druhého stupně chodila do naší základní školy v Unhošti.

„Dětství jsem měla pěkné, byla to 50. léta, ale moji rodiče byli rozumní a nedávali nám dvojí informace. To, co nám říkali ve škole, moc nekomentovali. A čekali, až si to přebereme sami, což se taky později stalo.“

Přelomovým okamžikem jejího života byl rok 1969, kdy se její rodinu pokusili najít bývalý italský vystěhovalci. Ti sem byli přesídlení během 1. světové války a nějaký čas bydleli u prarodičů Marie.

„Jedna z rodin byla přesídlena do Ptíc, tam jim bylo vyčleněno bydlení. Ale po prvních rozpacích, které mezi nimi a místními obyvateli panovalo, se nakonec při pracích dostali k nám do rodiny a vlastně žili u nás.“

Kontakty se od té doby na 50 let, vlivem politické situace v zemi, přerušily. Ale ne navždy. Jak se rodiny znovu spojily a jak pan Luigi, který v mládí v Pticích žil, českou rodinu vyhledal?

„Neuvěřitelným způsobem, on v obci Mory zastavil auto s československou poznávací značkou a zeptal se pana řidiče, jestli náhodou nezná Františka Breníka. A protože pán se jmenoval Cyril Kříž a byl kulturní atašé v Římě, tak řekl, že u nás se nikdo neztratí a já vám ty lidi najdu.“

Pan Kříž v roce 1969 uveřejnil v časopise Vlasta inzerát, díky kterému se Marie s panem Luigim spojila. Setkání s italskou rodinou proběhlo v září toho roku v Itálii a bylo hodně dojemné.

„V ten moment se stalo něco neskutečného. Okolo nás se shromáždil dav lidí. A my jsme ze všech stran slyšeli: Český buchy, dobrý buchy. Já husárek malý, boty roztrhaný. Pepík koupil kozu, pětku za ni dal, přivázal ji k vozu, někdo mu ji vzal. A teď se všichni snažili nám říct, co si pamatovali z té doby.“

Tyhle vztahy však nenechaly STB klidnou a Marii předvolali k výslechu. Proč jim vadily?

„Protože tomu nerozuměli. Tomu asi nerozuměl nikdo, to bylo tak krásné a čisté přátelství.“

Porevoluční dobu Marie Breníková strávila velmi aktivně. Pracovala například jako tlumočnice italštiny Hudby hradní stráže a překládala dokonce i prezidentu Havlovi. Dnes bydlí v Praze na Malé straně a doteď se věnuje průvodcovství v italštině a překladům. A co nakonec vzkázala mladým lidem?

„Snažte se nevracet se k totalitním systémům, protože to je katastrofa, naprostá. Jakmile má někdo v rukou moc a celou vládu, tak to vždycky špatně končí.“